Ч. 107. Львів, пятниця дня 14 (27.) мая 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . . 1·70 кор
За границею.
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева и Агенциї Соколовского и писарні Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

З ческих таборів.

(X) З нагоди латиньских Зелених сьвят відозвали ся з ческих таборів деякі цікаві голоси про політичне положенє, як і про політику ческих послів в державній раді.

Politik пише, що ліпше признати ся до похибки, як дальше іти хибною дорогою. За довго вже тривають сї змаганя за і против, і через те збруя притупила ся, а також і сили роздроблюють ся. Чеські аґрарники виправдували свій самовільний виступ з концертрациї нещиростю молодочехів. Годі на жаль не признати сему докорови справедливости, хоч здає ся, що аґрарники самі не зовсім є свобідні від сеї похибки і що й они не є зовсім щирі; бо й они мусїли би признати ся, що они лише в причутю нових виборів хотїли мати вільні руки і лише длятого розлучили ся з молодочехами. Наколи знов навяже ся приязнь, то все таки остане ґудз. Розходило-б ся лише о те, щоби дійшло до сего поміж обидвома сторонництвами, щоб були щирими супроти себе і зробили в сїм критичнім положеню спілку, яку би відчули їх противники. До такої спілки повинні би втягнути без всяких застороп також ческу шляхту, супроти котрої молодочехи поступали також не все бездоганно. Робило ся похибки, які треба би скоро поправити, бо починає заносити ся на критичні, вельми критичні часи, а ми лише тодї збережемо своє національне добро, наколи зберемо всї сили разом, наколи ужиємо всего політичного розуму і всеї політичної зручности, яка не дасть ся уложити в одну політичну формулку. Надії на будуччину зовсім не є відрадні і длятого Politik накликує до відвороту.

Budivoj, дневник видаваний в Будейовицях подає також огляд політичного положеня і пише ось що: »Бит народу дасть ся обезпечити лише пильною і тривкою роботою. А обструкция є запереченєм роботи. Говорять нам безнастанно: наколи Нїмцї і Угри дійшли до цїли обструкциєю, то й ми Чехи дійдемо тим до своєї мети. Так, наколи.... Сеж певна річ, що Нїмцї побідили не обструкциєю, лише, що високі круги військові і бюрократия рішили сей бій; за Мадярів побідило їх правительство, котре є переняте народним духом. А ми не маємо таких чинників, ми не маємо сьвідомих цїли, впливових урядників, не маємо перенятих симпатиями для ческого народу кругів військових, не маємо хочби безсторонного правительства. Також і наше славяньство небогато нам помагає. Найрозумнїйшу політику зпоміж всїх Славян роблять Поляки, они не мають нїяких зглядів для инших Славян, їх засада: близша сорочка як кожух. Поляки є політичними крамарами, політичними Жидами, але се приносить їм користи. Щож нам з нашого висшого стичного становища, на якім ми безнастанно обертаємо ся? Занепад, політичне і економічне банкротство є вислїдом сего, а се останнє є ще більше болюче, як перше. Треба отже зірвати з політикою чувств, а почати політику тверезого, обрахованого розуму, котра щось принесе кор. сного. Тимто кличемо до ческої репрезентациї: »Май відвагу, залишити обструкцию і почни, поки ще можна, здорову і успішну політику придбавь. Не диви ся на Кербера а на ческий варід, щоб він осягнув засоби до свобідного і корисного розвитку«. Налолиб молодоческі посли так промовили до народу, було-б се найрозумнїйше, а що найголовнїйше не було-б се ложию, бо се, що тут кажемо, они відчувають також в своїм серцю«.

Кутногорский орґан д-ра Пацака виступив супротив аґрарника Ратая і єго виводів на недавнім аґрарнім вічу в Празї в справі обструкциї при виборі делеґаций: »Коли поодинокі посли з аґрарників домагали ся від молодоческих послів насильного спиненя вибору делеґаций, заявив голова ческих аґрарників, і аґрарного виконного виділу Кубр молодочехам, що аґрарні посли не хотять вже робити обструкциї, лише звертають ся до економічної роботи, а хотять насильного спиненя вибору делеґаций лише тому, щоби були побіджені і на тій основі могли сказати народови, що обструкциї дальше не можна вести з успіком. Кубр заявив се одному з молодоческих послів, виїхав відтак з Відня перед вибором делеґаций і сказав виразно, що не хоче бути присутним підчас сеї комедиї. Сю заяву подає орґан д-ра Пацака до прилюдної відомости, щоби розкрити неправди аґрарників. Аґрарники хотїли лише вийти побідженими, але не хотїли бути присутними при тім пораженю, лише пустити на се молодочехів«.

Товариство „Просьвіта“

(Звіт філії „Просьвіти“ в Стрию за час від 11. червня 1903 до 11. мая 1904).

Виклади і віча в місті Стрию.

Дня 12. липня 1903 відбуло ся скликане філією віче Русинів міста Стрия з рефератами: д-ра Евгена Олесницкого в справі заложеня народної школи в Стрию з руским язиком викладовим і о. Н. Матковского в справі посиланя дїтий міщаньских до шкіл середних.

Віче порішило внести петицию до Ради міста Стрия і до Ради шкільної краєвої, а також петицию до Сойму в справі заснованя рускої школи народної в Стрию, котрі петициї дійсно відтак зістали внесені.

Дня 1. жовтня 1903 скликав виділ віче Русинів міста Стрия задля заснованя в Стрию філії львівского Сокола. Віче відбулось при великім числї учасників, а результатом єго було скоре заснованє сего товариства.

В цїли розбудженя умового руху серед місцевої інтелїґенциї, постарав ся виділ о устроєнє викладів, котрі відбулись в слїдуючім порядку:

1. дня 5/3 1904 д-ра Евгена Олесницкого: Київскі дни, (вражіня і спомини з Лисенкового обходу в Київі);

2. дня 12/3 1904 проф. д-ра Кирила Студиньского »Мазепа в історії і літературі европейскій«;

3. дня 19/3 д-ра Івана Франка »Українська література до Котляревского«.

4. дня 27. марця 1904 устроїв виділ концерт людовий в память роковин смерти Тараса Шевченка, на котрім відчит про Шевченка виголосив О. Матковский, а часть вокальну виконав хор читальнї »Просьвіти« в Стрию на Ланах під управою п. Пилипа Грущака. Вечір закінчив ся бесїдою голови Міщаньскої Бесїди п. Гарасимовича і відсьпіванєм патріотичних пісень. В вечері тім взяли участь сотки народа з поблизьких сїл і з міщаньства стрийского, а також відділи сокільскі з поблизьких сїл.

Селяньска Бурса.

На оголошений в серпни 1903 р. конкурс зголосило 48 селян поданя о принятє синів до Бурси. Виділ не міг узглядпити всїх зголошень з причини браку місця а вибрав лише що найспосібнїйших 13 хлопцїв. З тих принятих платить трох доплату по 13 К місячно в грошах, 9 доплачує по 4 К місячно а один має безплатне приміщенє. Ті селяне, що доплачують до синів лише по 4 К місячно, обовязані суть крім того доставити до Заряду Бурси річно кождий: 3 кірцї бульби, 3 чвертки муки, 1 чвертку круп ячмінних, 1 чвертку пшона. Цїлу сю доставу для більшої вигоду селян подїлив Виділ на дві рати. Крім того обовязані суть они доставляти кождого місяця один фунт солонини і 2 бохонки хлїба тижнево.

Домашне господарство провадить під доглядом Виділу кухарка за місячною доплатою 10 К.

Видатки на удержанє Бурси не вчисляючи довожуваних віктуалів представляєть ся в цифрах:

Приходи місячні:

доплати за учеників	65 К — с.

Розходи місячні:

1. сталі	
а) чинш за льокаль . . .	22 К — с.
б) платня за молоко 7 лїтрів денно а 14 сот.	29 К 40 с.
в) платня кухарцї	10 К — с.
г) видатки на сьвітло і мясо	13 К — с.
Разом .	71 К 49 с.

Видатки проте перевисшають суму приходів о 6 К 40 сот. не вчисляючи до того коштів опалу. Недобір той покривав Виділ фондами призбираними з датків поодиноких осіб і інституций а іменно жертвували на тую цїль:

Товариство »Днїстер« з чистого зиску	50 К — с.
о. Володимир Галїковский .	10 „ — „
о. Константин Строцкий . .	10 „ — „
Брацтво церковне в Братківцях	10 „ — „
о. Качмарский Остап . .	4 „ — „
Русини м. Стрия дрібними датками	17 „ 36 „
Разом	101 К 46 с.

Кошти устроєня бурси т. є закупна інвентаря кухонного, устроєнє спальнї і пр. виносячі суму 300 К покрив виділ власними фондами як також датком Вп. Д-ра Стефана Федака адвоката у Львові в сумі 200 К. Ученики мають поміч в науцї сабезпечену, позаяк виділ філії упросив до того Вп. Учителїв шкіл народних в Стрию, а тії по порядку кождого дня навідують ся до бурси і наглядають над наукою учеників. Крім того яко домашну науку уділяють ученикам початкові відомости з історії Руси по одній годинї кождого тижня.

Орґанізация сокільства.

До р. 1903 не було в Стрийщині зовсім орґанізациї руских Соколів. Виділ філії обняв проґрамою своєї діяльности і тую многоважну справу і приняв ся за орґанізацию сторожей пожарних яко філій львівского »Сокола«. Сам виділ засновав сторожі пожарні Сокола в Добрянах, Братківцях, Комарові і Синевідзку вижнім а відтак скликав дня 1. жовтня 1903 збори стрийских Русинів в цїли заснованя Сокола в Стрию. Акция тая довела до заснованя Сокола в Стрию, котрий відтак взяв в свої руки орґанізацию сокільства в повіті стрийскім. Заходом стрийского Сокола засновано пожарні сторожи сокільскі ще в шести громадах так, що доси є в стрийскім повіті філія Сокола в Стрию і 12 сторожей пожарних а іменно в Братківцях, Добрянах, Дулїбах, Завадові, Грабівци Стрийскім, Кавчім Кутї, Сколїм, Синевідзку вижнім, Дідушицях великих, Комарові, Підгородцях і Тейсарові (пов. жидачівского) з загальним числом 719 членів.

Безплатна випозичальня.

Виділ рішив на засіданю дня 28. січня 1904 оснувати публичну випозичальню книжок для як найширших верств місцевої людности.

Випозичальня почала істнувати з днем 1. лютого 1904. Випозичальня має книжок руских 520 томів.

Від часу отвореня т. є від 1. лютого б. р. до дня 30. цьвітня б р. зголосило ся до випозичальнї 190 охочих, які визичили 1710 книжок.

Випозичальня містить ся Народнім Домі, книжки випозичаєсь що денно між 6—7 год. вечер.

(Конець буде).

Військові кредити.

На вчерашнім засіданю австрийскої делеґациї в Будапештї, запрошений нею мінїстер скарбу Бем-Баверк, виголосив експозе, поясняюче справу нових кредитів зі скарбового становиска.

На вступі подякував мінїстер за запрошенє і заявив, що охотно приступить до вияснення сумнївів що до військових кредитів. Військово-фахові сторони сеї справи пояснили вже мінїстер війни і комендант маринарки, так що певно цїла комісия пересьвідчена про потребу і наглість кредитів. Що доторкає скарбової сторони, то загальне запотребованє на цїли нових воєнних оружень винесе 400 мілїонів корон, а радше, говорячи докладнїйше 391 мілїонів. Висота сеї суми мала відай викликати зачудованє в делеґациях.

Однак мінїстер чудує ся, як можна чудувати ся, бо не тяжко доказати, що більша частина сеї квоти не була для делеґаций жадною несподїванкою. Іменно містить ся в нїй 38 мілїонів на гавбиці, ухвалені перед двома лїтами, дальше 15 мілїонів на зміну материялу полевих гармат, які також ухвалено в попереднїй делеґациї як першу рату. Вже тодї було відомо, що на нові гармати потреба буде 165 мілїонів, з яких 15 мілїонів ухвалено, як першу рату. Остало ще 150 мілїонів, що-до яких делеґация могла надїяти ся, що військова управа буде їх домагати ся. Дальше 48 мілїонів треба на будову нових кораблїв і 14 мілїонів на амуніцию. Решти доповнює одноразова квота 44 мілїонів на будову торпедовцїв і підводних лодий.

Супротив сего треба ще тілько розслїдити розміри і спосіб, як набути покритє. До сеї цїли можуть довести дві дороги. Перша дорога се затягненє позички в квотї 250 мілїонів, причім решта з потрібної квоти с. є 150 мілїонів покрило би ся через вставленє річних рат до військової екстраординариї. Однак сей спосіб не вдоволив би жадної з інтересованих осіб, с. є військової управи, податників і обох скарбових зарядів, які мусять старати ся о солїдарність скарбової господарки.

Військова управа була би справедливо невдоволеною, бо оруженє і небезпечний переходовий час тревали би дуже довго. Щорічне вставлюванє рати до військової екстраординариї обтяжило би дуже буджет. Оподатковане населенє було би невдоволене, бо само опроцентоване позички 250 мілїонів вимагало би 10 мілїонів річно, та о сю квоту мусїв би підвисшити ся буджет, не говорячи про вставлені рати до військової ектраординариї на решту надзвичайних видатків. Се збільшенє буджетових позиций мусїло би найти покритє або в підвисшеню дотеперішних податків, або в заведеню якогось нового податку. Врешті скарбові заряди в інтересї солїдарности скарбової господарки чули би ся невдоволені, бо не уходить, щоби на непродуктивні цїли, до яких належить оруженє, затягано неамортизацийну позичку.

Супротив сего правительство мусїло заявити ся за иншою дорогою, іменно за покритєм цїлої квоти за помочию кредитової операциї, яку би в протягу 25 лїт замортизовано, не обтяжаючи при тім населеня. В тій цїли введено до кредитових предложень якесь число буджетових позиций на військову управу і маринарки, які доси як рати находили ся в екстраординариї щорічного буджету. В сей спосіб звільнено щорічний військовий буджет о округлих 27 мілїонів, які військова управа буде звертати обом скарбовим зарядам через 25 лїт зі свого буджету. З тої суми 27 мілїонів оба скарби будуть обовязані сплатити затягнений довг на покритє надзвичайних видатків військових в часї 25 лїт.

Дальше мінїстер відпирав заміти підношені против сеї системи рефундованя і відповідав на запит, чи військова управа в протягу 25 лїт не виступить з жаданєм яких нових кредитів. Після всякої правдоподібности — відповів мінїстер — в тім часї не збудуть ся жадні нові винаходи в обсягу гармат, які викликали би переворот в артилєриї і примусили військову управу до приміненя нових улїпшень. Військова управа обовязує ся безусловно через 25 лїт віддавати сих 27 мілїонів корон на амортизацию позички. Що-до евентуальних нових, військових жадань, мусїли би впрочім перевести ся нові переговори. Однак в кождім разї евентуальне затягненє позички до квоти 450 мілїонів було би потрібним в цїли уможливленя зміни військового закона і заведеня дволїтної служби, що вимагало би одноразового видатку в квотї 50 мілїонів. Однак можна запевнити, що через зворотних 27 мілїонів навіть позичка в квотї 450 мілїонів була би сплачена в 25 лїтах. Вкінци що-до емісиї евентуальних паперів, то правительство не може згодити ся на виданє короткоречинцевих паперів, яких після якогось пляну вицофано би з обігу в часї 25 лїт, натомість хоче створити якийсь тип ренти і завести єї в пригіднім часї.

Японьско-росийска війна.

Зворот.

Цікаво і чудно, як стратили тепер фантазию не тілько Японцї, що є майстри в робленю собі реклями, але і їх анґлїйскі та американьскі прасові помагачі. З околиць Порт-Артура чути гук гармат: вже не пишуть о єго занятю, о знищеню росийскої ескадри, о розпучливім нищеню власних кріпостий і кораблїв Росиянами, а тілько скромно пропускають, що се певно перша проба заатакованя порт-артурских фортів Японцями. Доносять про висаджуванє нових японьских віддїлів в Такушан, але вже не „на 100 транспортових кораблях“, а тілько „малими віддїлами“. Вже і перестали шибувати віддїлами японьскої армії по широких просторах Манджуриї, аж попід Харбин, а признають несьміло, що армія застригла в Фенванченї і на Квантуньскім півострові та з невідомих близше причин не тілько не поступає наперед, а радше цофає ся.

Невтральність Китаю.

До одної з причин, які могли вплинути на повільність японьских рухів, причисляють росийскі знатоки відносин на далекім Сходї, що Японцї числять на підмогу китайских нереґулярних військ, які при задержаню офіцияльної невтральности китайскої держави, мають заатакувати Росиян від західної границї Манджуриї. Фактом є, що ватаги Хунхузів появляють ся чимраз численнїйше, а китайске населенє проявляє крайну злобу против росийских військ, підпомагаючи против них акцию Хунхузів. В виду сего росийскі полїтики взивають своє правительство і військову управу, щоби виступили з всякою енерґією против Китаю, роблячи їх відвічальними за ті відносини та прямо примусили Китай до явного зломаня невтральности, коли єї потайне не додержують. На тім Росия могла би тілько зискати, бо тодї китайска чернь звернула би ся против чужинцїв всїх держав, а Росия зискала би підставу до повного загорненя Манджуриї під свою власть.

Козацкі підїзди.

Мимо скупих вістий теперішне положенє на боєвищи робить враженє, що там зачав ся вже на добре воєнний танець. Росияни, маючи тепер японьску армію на твердій суши, розпочали против неї кампанїю. Підчас коли Куропаткин укріпив ся коло Лїяуяну, з півночи від владивостоцкої области наступають численні сотнї козацких полків. Заняли собою північну Корею, аж по Ґензан, прогнали або знищили осаджені там японьскі або корейскі залоги, і як найновійша вість доносить, досягли аж до Анджу, звісне з першої більшої перепалки ґен. Мищенка. Се місточко козаки збурили, знищивши перед тим японьску залогу. Так само понад ріку Ялю козаки дійшли аж до місця переправи Японцїв і тут відтяли зовсїм довіз провіянтів армії ґен. Куроки. Се і буде друга, дуже небезпечна причина для здержаня походу Японцїв.

Владивостоцка ескадра.

Рівночасно і у самім Владивостоцї почало ся оживленє, до якого дав почин приїзд адмірала Скридлова. Зачувати, що владивостоцку пристань приготовлюють на головну точку операций балтийскої фльоти. А тимчасом орґанізує адм. Скридлов тамошну ескадру задля зачіпної акциї против японьских берегів та непокоєнє японьскої фльоти і транспортів. В сїй цїли ескадра має бути зміцнена кораблями, яких части доходять до Владивостока по сибірскій зелїзницї, а у владивостоцких доках складають ся в цїлість. Якого роду є сї кораблї — не відомо. Можна догадувати ся, що се найскорше підводні лоди, або скорі контрторпедівцї, бо транспорт більших кораблїв частями вимагав би кількадесяти зелїзничих поїздів.

Новинки.

— **Календар.** В пятницю: руско-кат. Ізидора Максима; рим.-кат. Йоана І. папи. — В суботу: руско-кат. (Задушна), Пахомія; рим.-кат. Вільгельма.

— **25-лїтний ювилей** полїтичної діяльности пос. Юліяна Романчука сьвяткувала львівска громада народовцїв в понедїлок при нагоді заг. зборів „Просьвіти“. Як-раз минає 25 лїт від часу, коли пос. Романчук почав видавати „Батьківщину“, першу на Руси полїтичну ґазету для селян, вступаючи тим на поле полїтичної діяльности. В 25. роковини сеї хвилї визначні члени львівскої громади і з провінциї в числї поверх 40 осіб зібрали ся на сьвяточну вечеру в готели Жоржа, на яку запрошено заслуженого Ювилята. Прибувшого Ювилята привитав промовою др. Кость Левицкий, поясняючи цїль зборів. При вечері понесли ся промови і тоасти в честь Ювилята. Відчитано богато телеґрам, що наспіли з усїх сторін краю і з Буковини. Іменем буковиньских Русинів промовляв пос. Пігуляк. На спомин того сьвята вручено Ювилятови гарний перстень. В одушевленім патріотичнім настрою розійшли ся зібрані разом з поважаним Ювилятом пізно по півночи.

— **Прогулька на Чортівску скалу.** Заходом львівского »Сокола« відбуде ся в недїлю дня 29. с. м. пополудни прогулька на Чортівску скалу в Лисиничах. Ся гора, найвисша в околицях Львова, віддалена від личаківскої рогачки лише на $4\frac{1}{2}$ клм., не всїм Львовянам близше знана, тому можна надїяти ся, що прогулька буде численна. Збірка в личаківскім парку. Відмарш точно о пів до 3. год. попол. пішки. Поворот до міста о 9. год. вечер. Перекуску має кождий мати із собою. Прогульковцї платять по 20 с на будову дому »Сокола«. В случаю непогоди прогульки не буде. — В тім самім часї, як нам доносять, має бути на Чортівскій скалї прогулька »Сокола« і Читальнї »Просьвіти« з Винник.

— **Тов-о „Днїстер“**, як нам доносять, пічне з початком серпня с. р. валити куплену каменицю при ул. Підвале ч. 7, аби на тім місци поставити величавий будинок на поміщенє своїх бюр. В тій каменици містив ся, як звісно, від давних лїт „Сокіл“. Тепер він мусить зміняти льокаль, що для товариства ґімнастичного получене з великими коштами і перепонами. Намір поставленя власного дому „Сокола“ поки-що

не до переведеня, бо на ту ціль мимо найпильнійших заходів Старшини зібрано доси мало-що поверх 2.000 К. »Сокіл«, так діяльне і симпатичне товариство, мусить отже тиняти ся в комірнім зі шкодою для своїх членів і зі шкодою для народної справи. Може нинїшні тяжкі обставини нашого „Сокола“ спонукають нашу патріотичну і жертволюбну суспільність до щедрійшої помочи львівскому »Соколови« через закупно 10-коронових позичок і кореспонденток-льосів фантової льотериї по 25 сот.

— **Жидівский алярм**. Ледви притихли вісти про мнимі розрухи гуцульскі, а вже львівский Dzień розпускає новий алярм, безперечно також фальшивий, аби піддержати фермент в Косівщинї. Dzień каже собі телеґрафувати з Косова ось що: Як доносять з Кут, боять ся там розрухів проти Жидів (?). Косівске староство засуспендувало тамошного посадника, звісного з неприязни до Жидів за ріжні неправильности, а коли приїхав правительственний комісар з урядником повітової ради з Косова, аби обняти урядоване, посадник отягав ся з передачою уряду, а громадскі урядники відмовляючи комісареви послуху, заявили, що будуть виконувати лише прикази дотеперішного посадника. Комісар староства зажадав з Косова скріпленя жандармериї.

— **Дирекция „Труда“** оповіщує: Постанови, на основі котрих Жіноча Спілка промислова »Труд« у Львові приймає учениць. I. До відділу торговельного приймає ся учениць на чотиролїтну науку, а то: перший рік на власнім удержаню учениці, в другім році платить товариство на удержанє учениці по 4 К, в третім по 10 К, а в четвертім році науки по 20 К місячно. — При тім відділї має бути на третім і на четвертім році науки отворений курс бухгальтериї поєдинчої, науки рахунковости, товарознавства, кореспонденциї, німецкого язика і калїґрафії. — II. До робітень біля на трилїтну науку, а то на услівях: перший рік на власнім удержаню учениці, в другім році платить товариство »Труд« на удержанє учениці по 5, а в третім по 6 К місячно. Плян науки: Вишивки, коронкарство, гафт білий і машиновий, шитє біля і рисунки. За науку крою, котра уділювана буде ученицям по укінченю третого року науки, платить ся осібно. З науки німецкого язика, рахунковости і калїґрафії уділюваної на курсї відділу купецкого, можуть користати учениці відділу шитя біля. III. До робітень суконь приймає ся учениць на трилїтну науку на услівях як під II. Плян науки: рукавові, спідничарки і станичарки. — IV. До відділу мод приймає ся учениць на дволїтну науку безплатну. Плян науки: підшиванє і викінчуванє капелюхів, виготовленє фасонів з дроту і мерлї, подрібні роботи, як виконуванє листків, кокард, цьвітів з ґази, аксаміту і т. п., вироби джетові, чипочки, капузки, ковнїри театральні, боа і всякі вироби з ґази, шитє фасонів з соломки, зіставлюванє капелюхів з материї і самостійне виконуванє цїлости робіт моднярских. — Від учениці жадає ся укінченя що найменше тринайцятого року житя і укінченя четвертої кляси шкіл народних; з висшою школою мають першеньство. — Зголошеня приймає ся тілько в товаристві родичів зглядно опікунів, при чім належить предложити метрику і сьвідоцтво шкільне. Таксу за впис до канцеляриї і оплату до каси хорих покривають родичі (опікуни) учениць. — Нинї є дирекция в можности приняти: до відділу торговельного 2, до шитя сукон 6, до біля 12, до мод 4 учениці.

— **Відзначенє**. Референт галицких справ віроісповідних для римо- і греко-кат. обряду в міністерстві віроісповідань і просьвіти, радник секцийний Єроним Келлер одержав від Сьв. Отця командорский хрест ордера Григория.

— **Крадїж в церкві**. В Стрілисках нових, бобрецко-повіта, обікрали злодії церкву. Забрали зі скарбонки, яку на борзї могли розбити, около 50 К. З річий нїчого не рушили. В роботї перешкодили їм церковні сторожі, що вернули случайно скорше з дому, коли віддалились за якоюсь орудкою. Злодії користаючи з їх неприсутности, виважили дубові двері сильно оковані, а до виважуваня ужили грубого балька дубового. То вже другий случай обікражі тої церкви.

— **Чорна віспа в Галичинї**. В кольбушівскім повітї прокинула ся страшна, невилїчима хороба — чорна віспа. Стверджено там 17 случаїв сеї хороби. Намісництво вислало до Кольбушової радника здоровля д-ра Ляховича, який зарядить всякі средства осторожности, аби сеї пошести не рознесено по Галичинї. У Львові занедужав онодї на чорну віспу судия др. Рабе, який заразив ся від сьвідків, що прибули з Кольбушівщини до львівского суду.

— **Страшний злочин**. В Угорниках коло Станиславова жінка богатого селянина утримувала любовні зносини з молодим селянином сусїдом. Коли о тім дізнав ся муж, старав ся усунути собі з дороги сего противника. Онодї в ночи напала жінка з любасом на спячого мужа і побила єго так тяжко, що той на місци погиб. Опісля збезчестили трупа, а щоб затерти слїди злочину, наклали в кишенї опанчі каміня і вкинули до ріки. Збуджений криком 8-лїтний хлопець, утїк з хати і розповів сусїдам, що єго мати взяла сильно побитого батька на тачки і десь відвезла. Заряджене слїдство викрило сей злочин. Злочинників увязнено і відіслано до суду в Станиславові.

— **Цигани конокради**. З Устрик долїшних доносять, що дня 15. с. м. придержано в околици Ярослава ватагу циганів, зложену з 11 мущин, 12 жінок і 26 дїтий, 9 возів і 30 коний. Ту ватагу, підозріну о крадїж коний, доставлено до Устрик дол., де відобрано їм 10 коний, походячих рішучо з крадежи, а звідси відставлено волоцюгів з 9 возами і 20 кіньми до Сянока. Конї покрадені у східній Галичинї, в сторонах від Тернополя до Перемишля, а пошкодовані можуть їх оглядати кождої хвилї в Устриках дол., зголосивши ся в місцевім судї.

— **Смерть з пияньства**. Емеритований старший зелїзничий кондуктор, Іван Охман, упив ся в шинку Каца дня 23. с. м. при ул. Городецкій, причім около 9. год. вечером вийшов на подвірє і почав сьпівати неприличні пісні. Сторож сеї каменицї Антін Петлїк втрутив Охмана до шинку. Се розлютило пияка до крайности і він вийшов на подвірє та мірав ся до сторожа з палицею, але сей спіймав Охмана за ковнїр і викинув єго за двері каменицї. Пяний Охман упав до каміня так нещасливо, що, як кажуть, аж голова підскочила відбившись від хідника. Охман зімлїв і вже до себе не прийшов. Привезений до дому мимо помочи лїкарів умер, а лїкарі ствердили запаленє оболони мозку спричинене сильним стрясенєм. Сторожа сеї каменицї Антона Петлїка, який витрутив Охмана за браму, арештовано, але він не признає ся до вини і каже, що то хтось инший витрутив Охмана за двері.

— **Борба з природою**. Гармати, що з їх гирла визирає смерть для тисячів вояків, ті самі гармати приносять чоловікови хосен. Они відповідно наряджені можуть спричинювати опад дощу, або зупинити єго. Не менше дїлають гармати і на градові хмари, що є дуже важне для властителїв винниць, яким один град може знївечити цїлорічний добуток, вартний величезні суми. Спершу стріляно в хмари гарматами пороховими, тепер уживають до сеї цїли гармат ацетиленових. Перший раз показано їх сьвітови на виставі в Падві 1900 р. і зараз примінило їх до своїх потреб товариство оборони перед градом Costa Ogliano-Seomingo в Італії. Минулого року се товариство мало вже 49 таких гармат і при їх помочи в часї від мая до жовтня 1903. розігнало значне число бур, між котрими було 25 грізних. Успіхи вистрілів були незвичайні. Підчас одної градової бурі з дуже сильним вихром, який лишає по собі велике спустошенє, упав град аж у віддаленю 2 кільометрів поза кругом діланя гармат, підчас другої у віддаленю 3 кільом., підчас пятьох инших у віддаленю 4 кільом. Бурі менше сильні удавало ся зовсїм розігнати. Подібні успіхи осягнено у Франциї, де також примінено ацетиленові гармати, які значно дешевші від порохових, бо кошт одного вистрілу обчислено ледви на 3 сантими. Вистріл з ацетиленової гармати незвичайно голосний. Вибухови товаришить характеристичний свист ґазів, що розширяють ся нагло і досягають дуже значної висоти. Своїм безпосередним дїланєм на хмари ті ґази не дають творити ся в них градовим кулькам і в тім полягає цїле значінє тих гармат. Так отже люди мають оружє до борби з хмарами. Вправдї се ще не є послїдним словом того, до чого змагає наука, але все таки являє ся оно доволї значним добутком в напрямі панованя над природою.

— **Обкрадена королївска палата**. З Льондону доносять, що онодї обкрадено королївску палату Альдерстот, в якій резидує від місяця кн. Александер Тек. Хто допустив ся сего злочину, дотепер невідомо. Загально думають, що зробили се жовнїри, які стоять по коритарях на вартї.

— **Погана згуба**. Американьский учений др. Гурльбут повернув онодї з Індий, де їздив слїдити прояви і лїченє чуми. За три роки свого побуту в Індиях др. Гурльбут зібрав кілька фляшок бацилїв чуми в наукових цїлях і віз їх з собою до Чікаґо. В дорозї між Ст. Павль і Чікаґо фляшки з бацилями пропали. Власти алярмують тепер населенє, аби нїхто не важив ся отвирати крадених чи найдених фляшок, бо в них сидить чума.

— **Родимцї**! Не забувайте на приватну жіночу семинарию у Львові, удержувану Тов-ом педаґоґічним і присилайте постоянні жертви! Вписуйтесь громадно в члени сего Товариства і вирівнуйте залеглости. Вписове виносить 1 К. Пренумеруйте часопись для дїтий „Дзвінок“ і часопись „Учитель“, так щоби они могли при більшім числї передплатників стати на ще висшім щебли і відповісти всїм бажаням сьвідомих читачів. Адреса касиєра: А. Алиськевич (ул. Кохановского 15 Б.)

— **Дрібні вісти**. В Висиповцях, тернопільского повіта, згоріло онодї 20 селяньских загород. — Онодї ударив грім в робітника Щура в Жовкві в часї, коли Щур вів пісок до міскої цегольнї. Щур погиб на місци, а єго товариш оглух.

— **Переписка Адміністрациї**. *Впов. Б. Леп. в Кр.* Адреса: Соб. 5.

Русини! Памятайте на народний фонд!

Наука, штука, лїтература.

„Акорди“.

Хочу сказати кілька слів про »Акорди«, сим разом про їх зверхнїй вигляд.

На вступі признаю ся, що з того боку вони перейшли усї мої сподїванє.

Папір, формат, черенки і їх уклад — усьо складаєть ся на так високо артистичну цїлість, що сьміло сказати можна — такої книжки у нас досї не було. »Акорди« творити-муть епоху в нашім видавничім руху. Єсть се не тільки дуже гарне, але зовсїм ориґінальне виданнє. Тої ориґінальности додають »Акордам« передовсїм прикраси Панькевича; ті численні квіти, стилїзовані орнаменти, знадоби гуцульскі та гарні, настроєві краєвиди.

Я прямо налюбувати ся не можу тими мальвами, ясьчиками, вепринами та иншими квітками, розкиненими між квітами нашого слова.

Квіти з квітами...

Трактує їх артист на всїлякий спосіб. Одні майже відрисовує з природи, витягаючи їх з корінєм з чорної землї, другі злегка стилїзує, инші укладає в повний характеру орнамент. А всї вони такі гарні і такі наші, так відмінні від віденьского сецесийного шабльону, до котрого наше око від довшого часу звикло. Мимохіть насуваєть ся менї порівнанє квіток Панькевича з квітками Виспяньского. Одні і другі прегарні, але инші. У Виспяньского більше нервози, темпераменту — у Панькевича тихої задуми, мелянхолїї. Тамті вють ся з болю, з розпуки за корчем, від якого їх відорвано — ті стоять повні жалю та мріють о тім, що було.

Крім квіток уживає Панькевич ще инших мотивів, деколи незвичайно дотепно, приміром той ряд гуцульских постолів з ремінцями, або ті гірскі хати, нанизані одна за другою між сосонками та пригірками. Чудові річи!

Неменше цікаво примінив Панькевич до ініциялів гуцульскі знадоби та причандали: люльки, протички, топірцї, перстенї і т. д. Се прямо скарби, що лежали закопані в земли, а тепер вийшли на верх, добуті рукою правдивого мистця, щоб тїшити та дивувати око навіть найвибагливійшого знатока. Не вихіснував Панькевич наших килимів, вишивок, писанок та керамічних виробів і дай Боже, щоби йому як найскорше прийшла до того нагода.

Поминути не можна кількох картин, якими прикрасив артист нашу антольоґію. Єсть там гірський став, жнива, орка та водопад Прута. Приглядаючи ся їм, приходить менї мимохіть на гадку питаннє, як воно стало ся, що такий артист, як Панькевич не знайшов досї серед нашої суспільности належнього признаня?

Прецїнь се душа, що так нїжно, так чутливо розуміє нашу гарну природу. Гляньмо на тії пасма гір над тихим, дрімучим плесом, або на той сутїнь між зеленим листєм над шумним водопадом, або та той лан, вкритий доспілим збіжем — таж се, не тільки гори, вода і збіже, але та велика дума природи, що вяже їх в одну гармонїю з нашою душою. Не видів я їх в ориґіналї; можливо, що в красках вони не такі гарні, може і з технїчного боку вони не зовсїм без хиб — але що з того, коли в них єсть то, що творить властиву суть кождого артистичного твору, живе чуттє — частина душі автора зачарованої в його творі.

Жаль тільки, що до »Акордів« дістало ся кілька діссонансів, в видї фотоґрафій та таких картин, як отсей козак на могилї, підпертий костуром. На мою гадку, при другім виданню їх можна безпечно викинути, щоби не псували гарного настрою, на який складають ся малюнки і прикраси Панькевича

Б. Л.

Телеґрами

з дня 26. мая.

Прага. На вчерашнім засіданю ческого краєвого виділу краєвий маршалок кн. Льобкович звістив, що правительство наміряє скликати краєві сойми сейчас по покінченю сесиї делеґациї.

Відень. N. W. Tagblatt доносить, що в тамошних політичних кругах говорять про заключенє союза і компромісу межи Туреччиною, Болгариєю, Сербією і Чорногорою.

Чернівці. В слідуючім тижни буде розвязаний буковиньский сойм, а нові вибори відбудуть ся в липни.

Петербург. З Порт-Артура доносять, що ґен. Штесль замкнув виплату в касах всїх банків в Порт-Артурі і Дальнім, так що нїхто з властителїв вкладок не може вибрати своїх ощадностий.

Гонконґ. Китайский пароход з 10.000 китайскими робітниками виїхав звідси до Трансвалю.

Надіслане.

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТЕТИЧНА

ЛЇЧНИЦЯ

Д-ра А. Тарнавского

в Косові, ст. зел. Заболотів (за Коломиєю

отворена від 1. мая до кінця жовтня.

96 (10-15)

ОКУЛЇСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Читайте! Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти" бажаючи, щоби в кождій руській хатї находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. **„ПОЕЗИЇ Т. ШЕВЧЕНКА"**. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнїйшою окрасою руських хат. Папір велїновий, формат на взір европейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тілько за надісланєм **2 кор. 30 сот.** на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ »ПРОСЬВІТИ« у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

„Тревоги автора і видавника"

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрациї »Руслана« та в обох руських книгарнях у Львові.

Цїна примірника на велїновім папери виносить всего **30 сот.** (з почтовою пересилкою 35 сот.)

25 Кор. заробляє кождий читач сеї оповістки!!

4 пари черевиків лише К 4·75.

Задля невиплати многих великих фабрик поручено менї випродати велику скількість черевиків далеко понизше цїни продукциї. Продаю проте кождому **1 пару мужеских і 1 пару дамских шнуровяних черевиків** 1 якости ґальошованих з підошвами сильно підбитими цьвяшками, дальше **1 пару мужеских і 1 пару дамских модних черевиків** дуже гарних, найновійшого фасону на лїто, вельми вигідних і легких. Величина на цм. **Всї 4 пари коштують лише Кор. 4·75.** Висилає ся за надісланєм грошей або за посліплатою.

S Urbach's Schuh-Export, Krakau 243.

Обміна дозволена, також гроші звертає ся не нарушені.

98(1)

В книгарни Товариства ім. Шевченка і в книгарни Ставропигійскій можна дістати отсї працї видані проф. д-ром Ів. Копачом:

Будучність ґімназий. Цїна 1 К.

Партийна полїтика і морал. Ц. 50 с.

Родинне житє (під розвагу руским »соколикам і паннам«). Ц. 50 с.

Социялїзм, етика і полїтика (під розвагу »старшим і молодшим«). Ц. 50 с.

Три перші працї зладжені на основі творів професора берлиньского унїверситету д-ра Фрідріха Паульзена.

Найновійший твір

Л. Лопатиньского

„ПАРАЦЯ"

комедия в 3 актах зі сьпівами

(з побуту лїтників)

відзначує ся невичерпаним йовіяльним гумором і жвавим диялоґом. Ся комедия збогачує знатно ґалєрию типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуаций і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедиї упослїдженим недотепою, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових лїтників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

Цїна 2 кор.

Набути можна у накладчика **С. Ґоруна** у Львові, пл. Домбровского ч. 1, і в книгарнях.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

4½% листи гіпотечні

4% листи гіпотечні

5% листи гіпотечні преміовані

4% листи Товариства кредитового земского

4% і 4½% листи Банку краєвого

4% позичку краєву

4% облїґациї пропінацийні

і всїлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/7—31/9), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/6—30/9 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/5—30/9 вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
6·46	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	**8·25**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кр кова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
		9·30	до Белзця, Сокаля, Любачева
10·02	з Стрия, Борислава	10·35	до Терпополя, Потутор
10·20	з Ряшева, Любачева	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	**1·55**	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		
1·30	**посп.** з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	**2·45**	**посп.** Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку), Вижниці	**2·55**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від 15/6—30/9 вкл.), Сколього (1/5—30/9 вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї (15/6—30/9), Сколього (1/5—30/9)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинців	5·48	до Яворова
		5·55	до Коломиї, Жидачева
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6·00	з Белзця, Сокаля, Любачева, Рави рускої	7·05	до Рави рускої, Сокаля
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/5—30/9) Гусятина, Керезмезе, Калуша,	10·05	до Перемишля (1/5—30/9 вкл.), Хирова, Н. Загіря
		10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенцїма, Хирова	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
		11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10·00	з Самбора, Хирова, Сян ка, Ясла		
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11·05	до Стрия
		12·45	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,		
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	**2·51**	**посп.** до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/5—30/9), Сучави, Кіцманя
2·31	**посп.** з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги		
3·25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
	на дворець „Підзамче"		**з двірця „Підзамче"**
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів		
2·15	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10·52	до Тернополя, Потутор
		2·09	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
		11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.
3·04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова		

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Бруховичь 6·46, 8·05 рано, 12·39, 3·00 і 4·30 пополудни, 6·00, 8·04 і 9·12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

зі Ширця 9·35 вечер. (1.6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять з головного двірця:

до Бруховичь 7·10 рано, 9·30 і 11·45 передполудн., 1.05, 3·35 і 5·05 попол., 7·05 і 8·17 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.)

до Жовкви 11·10 вечером (що неділї).

до Янова 6·20 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята), 3·18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл в неділї і сьвята),

до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні аґенция часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) уділяє пояснень в справах зелїзничих, продає білети всякого рода і розклади їзди. в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский.** З друкарнї В. А. Шийковского.